

2. Положення про енергетичну митницю ДФС: наказ Державної фіскальної служби України від 01.09.2014 № 96 (у редакції наказу ДФС від 13.10.2015 № 789).

Ключові слова: митна справа, митна юрисдикція, енергетична митниця.

Ключевые слова: таможенное дело, таможенная юрисдикция, энергетическая таможня.

Key words: customs, customs jurisdiction, energy customs.

ПАНФІЛОВА ОЛЬГА ЄВГЕНІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри морського та митного права, кандидат юридичних наук

РЕФОРМУВАННЯ ПОДАТКУ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ ЩОДО ЕЛЕКТРОННОЇ ТОРГІВЛІ В РАМКАХ СТРАТЕГІЇ ЄДИНОГО ЦИФРОВОГО РИНКУ ЄС

Розвиток сучасних технологій невблаганно впливає на важливі аспекти життєдіяльності громадян, а грамотне регулювання даних процесів державою справляє позитивний вплив на розвиток тієї чи іншої галузі. Таким чином, давно існуюча необхідність в удосконаленні функціонування системи податку на додану вартість та існування он-лайн торгівлі, що стрімко розвивається, призвели ЄС до необхідності створення та реформування за допомогою заходів державного регулювання єдиного цифрового ринку.

11 грудня 2018 року Комісія представила пропозицію з детальними заходами, які покликані продовжити реформування системи спрямованої на плавний перехід до нових правил податку на додану вартість (далі ПДВ) для електронної комерції, які наберуть чинності в січні 2021 року.

Нинішня система ПДВ для транскордонної електронної торгівлі є досить складною і затратною. Крім значних щорічних витрат на доставку товарів в інші країни Європейського Союзу (далі ЄС), підприємства євроспільноти знаходяться в менш сприятливому конкурентному становищі, оскільки постачальники не з держав-членів ЄС можуть поставляти товари необтяжені ПДВ для споживачів з ЄС за пільгами при імпорті невеликих партій товарів.

З огляду на несприятливі фактори для європейського бізнесу, в травні 2015 року було анонсовано стратегію «єдиного цифрового ринку» покликану модернізувати і спростити ПДВ для транскордонної електронної торгівлі [1].

Єдиний цифровий ринок ЄС націлений на зниження бар'єрів і надання більших можливостей для легального та надійного ведення бізнесу через кордони ЄС. Метою комісії Юнкера є створення єдиного цифрового ринку, на якому гарантується вільний рух товарів, людей,

послуг, капіталу і даних, і де громадяни і підприємства незалежно від їх походження і місця проживання/реєстрації можуть безперешкодно та справедливо отримувати доступ до онлайн-товарів і послуг. Завершений єдиний цифровий ринок може допомогти Європі утримати свої позиції світового лідера в епоху цифрової економіки [2].

Євроспільнота має великий потенціал у світовій цифровій економіці, але в даний час не використовує його у повній мірі. Фрагментація і бар'єри, яких немає на фізичному єдиному ринку, стримують повноцінний розвиток сфери. Усунення цих бар'єрів в Європі може принести додаткові €415 млрд в європейський ВВП. Цифрова економіка може розширювати ринки і стимулювати збільшення кількості якісних послуг за більш вигідними цінами, пропонувати більший вибір і створювати нові джерела зайнятості [3]. Єдиний цифровий ринок може стати підґрунтям для нових стартапів і дозволити існуючим компаніям зростати і отримувати прибуток від масштабу ринку більше ніж 500 мільйонів чоловік [1].

На сьогоднішній день, в рамках стратегії єдиного цифрового ринку, Комісією Юнкера представлено 30 законодавчих ініціатив, 28 з яких вже схвалені Європейським парламентом і Радою ЄС, а ще 2 перебувають на розгляді для прийняття [4].

Комісія розділила впровадження законодавства стосовно ПДВ на два етапи, перший з яких вступив в силу в 2015 році і охоплює телекомунікаційні, радіомовні і електронні послуги. Він передбачав наступне:

- поширення механізму «єдиного вікна» на онлайнві продажі матеріальних товарів кінцевим споживачам, як з країн ЄС, так і тим, що за його межами [5] та запровадження з 2015 року спрощеної системи декларування та сплати ПДВ при поставках типу «бізнес-споживач» послуг з електров'язку, радіомовлення і електроніки в ЄС;
- введення єдиної загальноєвропейської спрощеної міри (поріг ПДВ) для допомоги підприємствам-початківцям, відповідно до якої для транскордонних поставок не потрібна реєстрація в інших державах-членах ЄС або в «єдиному вікні»;
- проведення перевірок в країні проживання, включаючи одноразовий аудит транскордонних підприємств;
- скасування пільг з ПДВ при імпорті невеликих партій товарів від постачальників з країн, що не входять до ЄС [5].

Другий пакет заходів був прийнятий Радою в грудні 2017 року і включав нові правила для дистанційних продажів товарів, а також для будь-якого виду послуг, що надаються кінцевому споживачеві в ЄС. Останні заходи, що являють собою «пакет електронної комерції ПДВ», будуть застосовуватися з 2021 року і є одним з пріоритетів в рамках стратегії єдиного цифрового ринку.

Так, 5 грудня 2017 року Рада прийняла пакет електронної комерції ПДВ, що складається з:

- Директиви Ради (ЄС) 2017/2455 (про внесення змін до Директиви 2006/112 / ЄС і Директиви 2009/132 / ЄС щодо певних зобов'язань з ПДВ для поставок послуг і дистанційного продажу товарів) [6];

– Регламенту Ради (ЄС) 2017/2454 (про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 904/2010 про адміністративне співробітництво та боротьбу з шахрайством в області ПДВ) [7];

– Виконавчого регламенту Ради (ЄС) 2017/2459 від 5 грудня 2017 року з поправками до Виконавчого регламенту (ЄС) № 282/2011, що встановлює заходи з реалізації Директиви 2006/112 / ЄС про єдину систему податку на додану вартість [8].

З 2021 року великі онлайн-майданчики стануть відповідальними за забезпечення збору ПДВ з продажу товарів, які будуть здійснюватися на їх платформах споживачам з ЄС компаніями, які не входять до ЄС. Сьогоднішні ініціативи сприяють уявленню, що онлайн-платформи полегшували здійснення продажів між користувачами. Оскільки торгові онлайн-майданчики будуть нести відповідальність за бракуючий ПДВ, влада буде впевнена, що вони зможуть вимагати сплату податку, якщо продавці поза ЄС не будуть дотримуватись правил. Зокрема, нові правила гарантують, що товари, продані зі складів в межах ЄС, матимуть правильну суму нарахування ПДВ, навіть якщо технічно товари продаються підприємствами, що не входять в ЄС. В даний час державам-членам може бути важко отримати ПДВ з товарів, проданих з так званих «центрів виконання». Нові технічні заходи були розроблені завдяки консультації з самими онлайн-платформами і владою держав-членів ЄС [9].

Таким чином, введення нових правил є черговим кроком до прагнення ЄС з одного боку створити об'єднану європейську систему податку на додану вартість, та уникнути зловживання щодо несплати ПДВ, а з іншого сприяти розвитку галузі електронної комерції.

Список використаної літератури:

1. Communication from the commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the regions : A Digital Single Market Strategy for Europe /* COM/2015/0192 final*/. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=COM:2015:192:FIN>
2. Digital single market. Bringing down barriers to unlock online opportunities. URL: https://ec.europa.eu/commission/priorities/digital-single-market_en
3. A digital single market for the benefit of all Europeans. European Commission. March, 2019. URL: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/a_digital_single_market_benefit_all_europeans_en_20190319_1230.pdf
4. Roadmap for completing the digital single market. European Commission. 18 March 2019. URL: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/dsm_roadmap_20190318_17.pdf
5. Communication from the Commission to the European Parliament, the Council and the European Economic and Social Committee on an action plan on VAT towards a Single EU VAT Area Time To Decide. Brussels, 7.4.2016. COM(2016) 148 final. URL: <https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2016/EN/1-2016-148-EN-F1-1.PDF>
6. Council Directive (EU) 2017/2455 of 5 December 2017 amending Directive 2006/112/EC and Directive 2009/132/EC as regards certain value added tax obli-

- gations for supplies of services and distance sales of goods. OJ L 348, 29.12.2017, p. 7–22. URL: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/2455/oj>
7. Council Regulation (EU) 2017/2454 of 5 December 2017 amending Regulation (EU) No 904/2010 on administrative cooperation and combating fraud in the field of value added tax OJ L 348, 29.12.2017, p. 1–6. URL: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2454/oj>
8. Council Implementing Regulation (EU) 2017/2459 of 5 December 2017 amending Implementing Regulation (EU) No 282/2011 laying down implementing measures for Directive 2006/112/EC on the common system of value added tax OJ L 348, 29.12.2017, p. 32–33. URL: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/2459/oj
9. European Commission Press release. VAT: New details on rules for e-commerce presented, including a new role for online marketplaces in the fight against tax fraud. Brussels, 11 December 2018. URL: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-18-6732_en.htm

Ключові слова: податок на додану вартість, старатерія єдиного цифрового ринку, транскордонна електронна торгівля, Європейський союз.

Ключевые слова: налог на добавленную стоимость, стратегия единого цифрового рынка, трансграничная электронная торговля, Европейский союз.

Key words: value added tax, a digital single market strategy, cross-border e-commerce, European Union.

ПАШКОВСКАЯ ЛЮДМИЛА ИВАНИНА

Национальный университет «Одесская юридическая академия»,
доцент кафедры морского и таможенного права,
кандидат юридических наук

РЕЕСТР ПЕРЕВОЗЧИКОВ, НЕ ВЛАДЕЮЩИХ ТОННАЖЕМ (NVOCC)

Перевозчик, не владеющий тоннажем (Non Vessel Operating Common Carrier, NVOCC) – это общественный перевозчик, который осуществляет транспортировку грузов в том числе и морским транспортом, но не владеет фактически таковым, выдает домашний коносамент или документ, его заменяющий.

До недавнего времени учет Перевозчиков NVOCC не вели. Поэтому достаточно трудно установить сколько таких перевозчиков вовлечено в мировую логистику и где они зарегистрированы. Известно, что наибольшее количество Перевозчиков NVOCC находятся в США.

Какова функция Перевозчика NVOCC? Перевозчика NVOCC часто называют «перевозчиком для грузоотправителей» и «грузоотправителем для перевозчиков». Что это значит?

Перевозчик NVOCC заключает соглашения о морских перевозках с различными судоходными линиями, действующими во всех направлениях. Затем перевозчик NVOCC создает собственный тариф, на основа-